

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	2311229767
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2311229767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A. 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátskou kanceláriou: ADVOKÁTI s.r.o., Vajanského nábrežie 5, 811 02 Bratislava, IČO: 36 715 638, proti povinnému: I. R., nar. XX. N. XXXX, bytom J. S. XXXX/XX, XXX XX G., o vymożenie 1.360,74 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12Er 1822/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. apríla 2014, č. k. 6CoE 332/2013-35. takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa odmieta.

Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 23. marca 2012 č. k. 12Er 1822/2011-16 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti.

Súd prvého stupňa mal za to, že zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, je spotrebiteľskou zmluvou. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, sa nachádzala rozhodcovská doložka, ktorú súd posúdil ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Podmienky povinný nemohol ovplyvniť, osobitne si ich nevyjednal. Rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, čím bola spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Tým rozhodcovská doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a rovnako tak spôsobila nulitosť rozhodcovského rozsudku vzniknutého na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky. Súdom tam považoval rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná.

Krajský súd v Trnave uznesením z 24. apríla 2014, č. k. 6CoE 332/2013-35 napadnuté uznesenie súdu

prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.).

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a tiež posúdil zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným ako spotrebiteľskú zmluvu. Odvolací súd taktiež predmetnú rozhodcovskú doložku posúdil ako nekalú podmienku spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou je zmluvná podmienka, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa odvolacieho súdu predmetná rozhodcovská doložka znemožnila voľbu povinného dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobila hrubú jednostrannú výhodnosť pre dodávateľa, pretože výber rozhodcu dodávateľom nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvniť a vzhľadom na svoje slabšie postavenie v tomto vzťahu mohol zmluvu, ktorá bola vopred pripravená len ako celok prijať alebo odmietnuť. V danom prípade nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Predmetná rozhodcovská doložka, preto bola správne súdom prvého stupňa posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Odvolací súd uzavrel, že následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu. lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), c) oprávnenému sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom 237 písm. f/ O. s. p.), d) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právny zástupca oprávneného si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo veci exekúcie vo výške 211,40 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po /istení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci. aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho podaného dovolania tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo 70/2012, 3ECdo 63 2013, 3Cdo 30 2013, 3Cdo 44/2013, 3ECdo 4/2013, 3ECdo 94/2013, 3ECdo 92 2013, 3ECdo 135/2013, 1ECdo 221/2013, 4ECdo 266/2013, 5ECdo 3/2014, 6ECdo 264 2013, 7ECdo 46/2013, 7ECdo 82/2013, 7ECdo 156/2013, 7ECdo 285/2013, 8ECdo 99/2014, 5Oboer 56/2013, 1Cdo 280/2012, 2Cdo 385/2012, 6Cdo 465/2012, 6Cdo 335/2012. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.